

ческата му структура придобива по-голяма точност. Пропускането на главните части се наблюдава значително по-рядко.

Психологическите и лингвистическите изследвания позволяват да се видят основните изменения в речта на всяко дете. В общия комплекс на тези изменения определено място заемат значителните промени в степента и формите на разширеност на изречението. По такъв начин е обосновано следното положение: ако детето, което разказва за нещо, може да използва разнообразни езикови форми, това е показател за развитието на неговото мислене и реч.

Наблюденията върху речта на децата и анализът на техните изказвания показват, че простите изречения, употребявани от тях, имат по-малко думи в сравнение с простите изречение на децата с роден български език. Това се отнася и за отговорите на учениците, и за самостоятелните им разкази. Развитието на мисленето се проявява в изменението на строежа на изреченията. Една и съща мисъл може да бъде изразена с различно количество думи. Като се отчита този показател, може да се съди за богатството и разчленеността на мисълта на говорещия.

Системното обучение по български език спомага да се развият различни страни от речта на децата билингви. То се отразява и върху характера на използваните прости изречения, които в редица случаи стават по-разширени.

Обучението по български език трябва да подпомага учениците в постепенно овладяване на граматическия строеж на българския език. Изреченията трябва да се усложняват синтактично и по съдържание. Да се развива и съставът на простото изречение.

По-късно, във втори и трети клас, в речта на учениците билингви се появяват сложни изречения и съответни съюзи, с помощта на които децата означават някои първични категории: за пространство, време, начин, причина, цел. Употребяваните съюзи не са разнообразни. Към тях се отнасят *и*, *че*, *а*. Най-често учениците билингви използват съюза *и*, като му се придава различно значение: за време, за цел, за причина, за следствие и пр.

Грешките, които допускат учениците билингви, изучаващи български език, са в резултат или на интерференцията с майчиния език, или са универсални и не зависят от него. Тяхното отчитане и систематизиране е особено важно за учебния процес, за да могат да се предвиждат и коригират навреме.